

**ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง
การควบคุมอาคาร
พ.ศ. ๒๕๖๘**

**องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนงทา
อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ**

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกทา
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติตำบลสร้างนกทา
เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๒ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการบังคับประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้มีมติเห็นชอบร่างข้อบัญญัติตำบลสร้างนกทา เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๘ ในคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สร้างนกทา สมัยสามัญ สมัยที่ ๔ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ และองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกทา ได้เสนอร่างข้อบัญญัติตำบลสร้างนกทา เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อขอความเห็นชอบจากนายอำเภอ นั้น

บัดนี้ นายอำเภอเมืองอำนาจเจริญ ได้เห็นชอบร่าง ข้อบัญญัติตำบลสร้างนกทา เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๙ องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกทา จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติตำบลสร้างนกทา เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๘ ตั้งแต่วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๙ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายไมตรี แก้วมงคล)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกทา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกา
เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๘

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกา ว่าด้วยการควบคุมอาคารใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกา อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกา ยังมิได้ตราข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมอาคารออกมาบังคับใช้ ประกอบกับ ปัจจุบันมีการขยายตัวของชุมชน และมีสิ่งปลูกสร้างหรือที่อยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสิ่งปลูกสร้างที่อยู่อาศัยนั้น ต้องมีการควบคุมให้เป็นระเบียบหรือความถูกต้องตามข้อกำหนด เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยในปัจจุบัน และเกิดประโยชน์สูงสุดกับทางราชการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกข้อบัญญัติตำบล เพื่อใช้บังคับในตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย หรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบกับมาตรา ๒๖๖วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติให้เขตท้องที่ที่ได้ประกาศใช้ผังเมืองรวม ตามกฎหมายว่าด้วยผังเมืองหรือเขตท้องที่ที่ได้เคยมีการประกาศ ดังกล่าว ให้ใช้พระราชบัญญัติพระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึงปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกา เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๘ นี้ใช้บังคับต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกา

เรื่อง การควบคุมอาคาร

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกา ว่าด้วย การควบคุมอาคาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ วรรคสอง และมาตรา ๑๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึงปัจจุบัน โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกา และนายอำเภอเมืองอำนาจเจริญ จึงตราข้อบัญญัติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกา เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกา ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาประกาศ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วใน ข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน และสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าสอยใช้สอยได้ และหมายความรวมถึง

(๑) อัฒจันทร์หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนของประชาชน

(๒) เขื่อน สะพาน อุโมงค์ ทางหรือที่ระบายน้ำ อุโมงค์ คานเรือ ท่าเรือ ท่าจอดเรือ รั้ว กำแพง หรือประตู ที่สร้างขึ้นติดต่อกับหรือใกล้เคียงกับที่สาธารณะหรือสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อบุคคลทั่วไปใช้สอย

(๓) ป้ายหรือสิ่งที่ก่อสร้างขึ้นเพื่อติดหรือตั้งป้าย

(ก) ที่ติดหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะและมีขนาดเกินหนึ่งตารางเมตร หรือมี น้ำหนัก รวมทั้งโครงสร้างเกินสิบกิโลกรัม

(ข) ที่ติดหรือตั้งไว้ในระยะห่างจากที่สาธารณะซึ่งเมื่อวัดในระยะทางราบแล้ว ระยะห่างจากที่สาธารณะมีน้อยกว่าความสูงของป้ายนั้นเมื่อวัดจากพื้นดิน และมีขนาดหรือมีน้ำหนักเกิน กว่า ที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) พื้นหรือสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่เป็นที่จอดรถ ที่กลับรถ และทางเข้าออกของรถ สำหรับ

อาคาร

(๕) สิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงส่วนต่าง ๆ ของอาคารด้วย

“อาคารสูง” หมายความว่า อาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ที่มีความสูงตั้งแต่ยี่สิบสาม เมตรขึ้นไป การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นลาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

“อาคารขนาดใหญ่พิเศษ” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้พื้นที่อาคารหรือส่วนใดของอาคารเป็นที่อยู่อาศัย หรือประกอบกิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภทโดยมีพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันตั้งแต่หนึ่งหมื่นตารางเมตรขึ้นไป

“อาคารชุมนุมคน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่บุคคลอาจเข้าไปภายในเพื่อประโยชน์ในการชุมนุม คนที่มีพื้นที่ตั้งแต่หนึ่งพันตารางเมตรขึ้นไป หรือชุมนุมคนได้ตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป

“โรงมหรสพ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์ แสดงละคร แสดงดนตรี หรือการแสดงรื่นเริงอื่นใด และมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้สาธารณชนเข้าชมการแสดงนั้น เป็นปกติธุระ โดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า ที่ซึ่งเปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทางสัญจรได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

“ก่อสร้าง” หมายความว่า สร้างอาคารขึ้นใหม่ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขึ้นแทนของเดิมหรือไม่

“ดัดแปลง” หมายความว่า เปลี่ยนแปลง ต่อเติม เพิ่ม ลด หรือขยาย ซึ่งลักษณะ ขอบเขต แบบ รูปทรง สัดส่วน หน้าหนัก เนื้อที่ของโครงสร้างของอาคารหรือส่วนต่าง ๆ ของอาคาร ซึ่งได้ก่อสร้างไว้แล้ว ให้ผิดไปจากเดิม และมีใช้การซ่อมแซมหรือการดัดแปลงที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ซ่อมแซม” หมายความว่า ซ่อมหรือเปลี่ยนส่วนต่าง ๆ ของอาคารให้คงสภาพเดิม

“รื้อถอน” หมายความว่า รื้อส่วนอันเป็นโครงสร้างของอาคารออกไป เช่น เสา คาน ตง หรือส่วนอื่นของโครงสร้าง ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัตินี้

“ข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า กฎซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจนิติบัญญัติของราชการส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร หรือข้อบัญญัติเมืองพัทยา เป็นต้น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

“กฎกระทรวง” หมายความว่า กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๕ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนkata รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการก่อสร้าง อนุญาตให้ใช้ การตรวจสอบ การอนุญาต การดำเนินการแจ้ง การออกใบรับรอง และใบแทน

ข้อ ๖ ผู้ใดจะก่อสร้าง ดัดแปลง เคลื่อนย้ายอาคาร รื้อถอน ใช้ หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร ดัดแปลง หรือใช้ที่จอดรถ ที่กั๊บริด และทางเข้าออกของรถ เพื่อการอื่น ๆ ขอต่ออายุใบอนุญาต ขอรับใบ แทน ใบอนุญาต ขอรับใบแทนใบรับรอง หรือการโอนใบอนุญาต ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ยื่นคำขอหรือ โดยการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามความในหมวดนี้ ผู้ยื่นคำขอหรือผู้แจ้ง ต้องเป็นเจ้าของอาคารหรือ เป็นตัวแทนซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายจากเจ้าของอาคาร ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่มีส่วนสูงเกิน ๑๕ เมตร ซึ่งอยู่ห่างจากอาคารอื่นหรือที่สาธารณะน้อยกว่าความสูง ของอาคาร

(๒) อาคารที่อยู่ห่างจากอาคารอื่นหรือที่สาธารณะน้อยกว่า ๒ เมตร

ข้อ ๗ ให้กำหนดระยะเวลา อายุใบอนุญาตก่อสร้าง การดัดแปลงอาคาร หรือใบรับแจ้งตามขนาด ของพื้นที่อาคารส่วนที่จะทำการก่อสร้างหรือดัดแปลง ดังนี้

(๑) อาคารที่มีพื้นที่รวมกันน้อยกว่า ๑,๐๐๐ ตารางเมตร กำหนดอายุใบอนุญาต ไม่เกิน ๑ ปี

(๒) อาคารที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร กำหนดอายุใบอนุญาต ไม่เกิน ๒ ปี

(๓) อาคารที่มีพื้นที่รวมกันมากกว่า ๕,๐๐๐ ตารางเมตร กำหนดอายุใบอนุญาต ไม่เกิน ๓ ปี ในกรณีก่อสร้าง ดัดแปลงอาคารไม่เสร็จตามกำหนด อนุญาตให้ต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๘

ข้อ ๘ ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตหรือใบรับแจ้ง ให้ยื่นคำขอต่ออายุ ก่อนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งสิ้นอายุ โดยหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขใน การต่ออายุให้เป็นไปตามที่ข้อบัญญัตินี้กำหนด

ข้อ ๙ ผู้ใดจะก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร โดยไม่ยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตให้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด พร้อมทั้งแจ้งข้อมูล และยื่นเอกสาร ดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อของผู้รับผิดชอบงานออกแบบอาคาร ซึ่งจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบ วิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมประเภทภูมิสถาปนิก ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม และจะต้องไม่เป็น ผู้ได้รับการแจ้งเวียนชื่อตามมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

(ข) ชื่อของผู้รับผิดชอบงานออกแบบและคำนวณอาคาร ซึ่งจะต้องเป็นผู้ได้รับ ใบอนุญาตให้ เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทวิศวกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม และจะต้องไม่เป็น ผู้ได้รับการแจ้งเวียนชื่อตามมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

(ค) ชื่อของผู้ควบคุมงาน ซึ่งจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ สถาปัตยกรรม ควบคุมตามกฎหมาย ว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม และเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม และจะต้องไม่เป็นผู้ได้รับการแจ้งเวียนชื่อ

ตามมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติ
ควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

(ง) สำเนาใบอนุญาตของบุคคลตาม (ก) (ข) และ (ค)

(จ) หนังสือรับรองของบุคคลตาม (ก) (ข) และ (ค) ว่าตนเป็นผู้ออกแบบอาคาร เป็นผู้ออกแบบ
และคำนวณอาคารหรือจะเป็นผู้ควบคุมงาน แล้วแต่กรณี พร้อมทั้งรับรองว่าการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือ
เคลื่อนย้ายอาคารนั้นถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎกระทรวง และข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกทา ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

(ฉ) แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณประกอบ
ของอาคารที่จะก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้าย ซึ่งมีคำรับรองของ บุคคลตาม (ก) และ (ข)
ว่าตนเป็นผู้ออกแบบอาคารและเป็นผู้ออกแบบและคำนวณอาคารนั้น

(ช) วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดการดำเนินการดังกล่าว

(๒) ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการตามที่ ระบุไว้ใน (๑) ครบถ้วน พร้อมชำระค่าธรรมเนียมการตรวจ
แบบแปลนก่อสร้าง หรือดัดแปลงอาคารแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
กำหนด เพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มต้นดำเนินการก่อสร้าง ดัดแปลง
รื้อถอน หรือเคลื่อนย้าย อาคารตามที่ได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบแจ้ง

ข้อ ๑๐ ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต การต่อใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมในการตรวจแบบ
แปลน ให้เป็นไปตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัตินี้

หมวด ๒

ลักษณะและส่วนต่างๆ ของอาคาร

ข้อ ๑๑ อาคารที่มีได้ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวร หรือวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ ครีไฟฟ้าต้องอยู่นอก
อาคารสัดส่วนต่างหาก ถ้าจะรวมครีไฟฟ้าไว้ในอาคารด้วยก็ได้แต่ต้องลาดพื้น ปูผนังฝ้าเพดานครีไฟฟ้าด้วยวัสดุถาวร
หรือวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

ข้อ ๑๒ อาคารที่มีได้ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวร หรือทนไฟเป็นส่วนใหญ่ หรือก่ออิฐด้วยไม่เสริมเหล็ก
ให้ปลูกสร้างได้ไม่เกินสองชั้น

ข้อ ๑๓ อาคารสองชั้นที่มีได้ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรหรือทนไฟเป็นส่วนใหญ่ พื้นชั้นล่างของอาคาร
นั้นจะสูงจากระดับทางสาธารณะ ด้านหน้าอาคารเกินกว่า ๑ เมตร ไม่ได้

ข้อ ๑๔ โรงมหรสพ หอประชุม หรืออาคารที่ปลูกสร้างเกินสองชั้น ให้สร้างด้วยวัสดุถาวร และ
วัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ โรงมหรสพหรือหอประชุมที่ปลูกสร้างเกินหนึ่งชั้น หรืออาคารที่ปลูกสร้าง เกินสามชั้น
นอกจากมีบันไดตามปกติแล้ว ต้องมีทางหนีโดยเฉพาอย่างน้อยอีกหนึ่งทาง ตามลักษณะ แบบของอาคาร
ที่กำหนดให้

ข้อ ๑๕ ห้องแถวและตึกแถว ต้องมีความกว้างจากเส้นกึ่งกลางของผนังด้านหนึ่ง ไปยังเส้นกึ่งกลาง
ของผนังอีกด้านหนึ่งไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ความลึกของห้องต้องไม่น้อยกว่า ๔ เมตรและต้องมีประตูหรือ ทางให้คน
เข้าออกได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ในกรณีที่เป็นตึกแถวผนังต้องทำด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟ ถ้าก่อด้วยอิฐ
หรือคอนกรีตไม่เสริมเหล็กหรือวัสดุทนไฟอย่างอื่น ผนังนี้ต้องหนาไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร ห้องแถวและตึกแถว
ซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแนวยาว ให้มีผนังกันไฟหนาไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร ตั้งแต่ ระดับพื้นดินขึ้นไปสูงถึงได้
ห้องหลังคาโดยไม่มีช่องว่าง ทุกระยะไม่เกินห้าห้อง ห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถว จะสร้างต่อเนื่องกันได้ไม่เกิน
สิบคูหา และมีความยาวของอาคารแถวหนึ่ง ๆ รวมกัน ไม่เกิน ๔๐ เมตร

โดยวัดระหว่างจุดศูนย์กลางของเสาแรกถึงจุดศูนย์กลางของเสาสุดท้าย ไม่ว่าจะ เป็น เจ้าของเดียวกันและใช้โครงสร้างเดียวกันหรือแยกกันก็ตามตึกแถวที่สูงสามชั้นต้องมีพื้นที่ชั้นสองหรือชั้นสามสร้างด้วยวัสดุทนไฟชั้นใดชั้นหนึ่งเป็นอย่างน้อย ถ้าสูงเกินสามชั้นต้องสร้างพื้นด้วยวัสดุทนไฟทุกชั้น

ข้อ ๑๖ อาคารทุกชนิดจะปลูกสร้างบนที่ดินซึ่งถมด้วยขยะมูลฝอยมิได้ เว้นแต่ขยะมูลฝอยนั้นจะแตกสลายสภาพเป็นดินแล้ว หรือได้ทับด้วยดินกระทุ้งแน่นไม่ต่ำกว่า ๓๐ เซนติเมตร และมีลักษณะไม่เป็นอันตรายแก่อนามัยและมั่นคงแข็งแรง

ข้อ ๑๗ รั้ว หรือกำแพงกันเขตให้ทำได้สูงเหนือระดับถนนสาธารณะไม่เกิน ให้คงสภาพได้ดีอยู่เสมอไป ประตูรั้วหรือกำแพงซึ่งเป็นทางรถเข้าออก ถ้ามีคานบนให้วางคานนั้นสูงจาก ระดับถนน สาธารณะ ไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

ข้อ ๑๘ บ้ายโฆษณาการก่อสร้างและติดตั้งป้ายให้เป็นไปตามนี้ บ้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่อาคารต้องไม่บังช่องระบายอากาศ หน้าต่าง ประตู หรือ ทางหนีไฟ บ้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายบนหลังคาหรือดาดฟ้าของอาคารต้องไม่ล้ำออกนอกแนวผนังรอบนอกของอาคารและส่วนบนสุดของป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายต้องสูงไม่เกิน ๕ เมตร จากส่วนสูงสุดของ หลังคาหรือดาดฟ้าของอาคารที่ติดตั้งป้ายนั้น บ้ายที่ยื่นจากผนังอาคารให้ยื่นได้ไม่เกินแนวกั้นเสาและให้สูง ได้ไม่เกิน ๖๐ เซนติเมตร หรือมีพื้นที่ป้ายไม่เกิน ๒ ตารางเมตร บ้ายที่ติดตั้งไต่กันเสาให้ติดตั้งแนบผนัง อาคารและต้องสูงจากพื้นทางเท้า นั้น ไม่น้อยกว่า ๒.๔๐ เมตร บ้ายโฆษณาสำหรับโรงมหรสพให้ติดตั้ง ขนานกับผนังอาคารโรงมหรสพ แต่จะยื่นห่างจากผนังได้ไม่เกิน ๔๐ เซนติเมตร หรือหากติดตั้งป้ายบนกัน เสาจะต้องไม่ยื่นล้ำแนวปลายกันเสานั้น และมีความสูงของป้ายทั้งสองกรณีต้องไม่เกินความสูงของอาคารป้ายที่ติดตั้งอยู่บนพื้นที่ดินโดยตรงต้องมีความสูงไม่เกินระยะที่วัดจากจุดที่ติดตั้งป้ายไปจนถึงกึ่งกลางถนน สาธารณะที่อยู่ใกล้ป้ายนั้นที่สุดและมีความยาวของป้ายไม่เกิน ๓๒ เมตร

ข้อ ๑๙ สะพานส่วนบุคคลสำหรับรถยนต์ ต้องมีทางเดินรถกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ เมตร มีส่วนลาดชันไม่เกิน ๑๐ ใน ๑๐๐

สะพานที่ใช้เป็นทางสาธารณะสำหรับรถยนต์ ต้องมีทางเดินรถกว้างไม่น้อยกว่า ๕ เมตร มีส่วนลาดชัน ไม่เกิน ๘ ใน ๑๐๐ มีทางเท้าสองข้าง ๆ ละไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร เว้นแต่สะพานที่สร้างสำหรับ รถยนต์โดยเฉพาะ จะไม่มีทางเท้าก็ได้ และมีราวสะพานที่มั่นคงแข็งแรงยาวตลอดตัวสะพานสองข้างด้วย

ข้อ ๒๐ การปลูกสร้างโดยต่อเติมหรือดัดแปลงอาคารดังต่อไปนี้จะต้องได้รับอนุญาตก่อน

(๑) เพิ่มชั้นหรือขยายพื้นที่ชั้นหนึ่งชั้นใดรวมกันเกินห้าตารางเมตรขึ้นไป

(๒) เปลี่ยนหลังคาหรือขยายหลังคาให้ปกคลุมเนื้อที่มากขึ้นกว่าเดิม อันเป็นการเพิ่มน้ำหนักแก่

หลังคาเดิมเกินร้อยละสิบ

(๓) เพิ่มหรือลดจำนวนเสาหรือคาน

(๔) เปลี่ยนเสา คาน บันได ผนัง หรือเพิ่มผนังหรือส่วนประกอบอื่น อันเป็นการเพิ่มน้ำหนักอาคารเดิมเกินร้อยละสิบ

หมวด ๓

ส่วนต่างๆ ของอาคาร

ข้อ ๒๑ อาคารอยู่อาศัยรวมต้องมีพื้นที่ภายในแต่ละหน่วยที่ใช้เพื่อการอยู่อาศัยไม่น้อยกว่า ๒๐ ตารางเมตร

ข้อ ๒๒ ห้องนอนในอาคารให้มีความกว้างด้านแคบที่สุดไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๔ ตารางเมตร

ข้อ ๒๓ ห้องนอนหรือห้องที่ใช้เป็นที่พักอาศัยในอาคาร ให้มีช่องประตูและหน้าต่างเป็นเนื้อที่รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละสองของพื้นที่ของห้องนั้น โดยไม่รวมนับส่วนประตูหรือหน้าต่างอันติดต่อกับห้องอื่น

ข้อ ๒๔ ช่องทางเดินในอาคาร ต้องมีความกว้างตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่อยู่อาศัย ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

(๒) อาคารที่อยู่อาศัย รวมหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงาน อาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารพิเศษ ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

ข้อ ๒๕ ยอดหน้าต่างและประตูในอาคารให้ทำสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร และ บุคคลซึ่งอยู่ในห้องต้องสามารถเปิดประตูหน้าต่างและออกจากห้องนั้นได้โดยสะดวก

ข้อ ๒๖ ห้องหรือส่วนของอาคารที่ใช้ในการทำกิจกรรมต่างๆ ต้องมีระยะตั้งไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ประเภทการใช้อาคาร	ระยะตั้ง
๑. ห้องที่ใช้เป็นที่พักอาศัย บ้านแถว ห้องพักโรงแรม ห้องเรียน นักเรียนอนุบาล ครุภัณฑ์อาคารอยู่อาศัย ห้องพักคนไข้พิเศษ ช่องทางเดินในอาคาร	๒.๖๐ เมตร
๒. ห้องที่ใช้เป็นสำนักงาน ห้องเรียน ห้องอาคาร ห้องโถงภัตตาคาร โรงงาน	๓ เมตร
๓. ห้องขายสินค้า ห้องประชุม ห้องคนใช้รวม คลังสินค้า โรงครัว ตลาด และอื่น ๆ ที่คล้ายกัน	๓.๕๐ เมตร
๔. ห้องแถว ตึกแถว	
๔.๑ ชั้นล่าง	๓.๕๐ เมตร
๔.๒ ตั้งแต่ชั้นสองขึ้นไป	๓ เมตร
๕. ระเบียบ	๒.๒๐ เมตร

ความสูงสุทธิของอาคารส่วนที่ใช้จอดรถยนต์ หมายถึง ความสูงจากพื้นถึงใต้คานหรือท่อหรือสิ่งคล้ายคลึงกันต้องไม่น้อยกว่า ๒.๑๐ เมตร

ห้องในอาคารซึ่งมีระยะตั้งระหว่างพื้นถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป จะทำพื้นชั้นลอย ในห้องนั้นก็ได้ โดยพื้นชั้นลอยดังกล่าวนั้นต้องมีเนื้อที่ไม่เกินร้อยละสิบของเนื้อที่ห้องเนื้อที่ห้อง ระยะตั้งระหว่าง พื้นชั้นลอยถึงพื้นอีกชั้นหนึ่ง ต้องไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร และระยะตั้งระหว่างพื้นห้องถึงพื้นชั้นลอย ต้องไม่น้อยกว่า ๒.๔๐ เมตร

ข้อ ๒๗ พื้นชั้นล่างของอาคารที่พักอาศัยต้องมีระดับอยู่เหนือพื้นดินปลูกสร้างไม่ต่ำกว่า ๗๕ เซนติเมตร แต่ถ้าเป็นพื้นที่เขื่อนดิน อีฐ หิน หรือวัตถุแข็งอย่างอื่นที่สร้างติดพื้นดิน ต้องมีระดับอยู่เหนือ พื้นดินปลูกสร้างอาคาร ไม่ต่ำกว่า ๑๐ เซนติเมตร และถ้าเป็นอาคารตั้งอยู่ริมทางสาธารณะความสูง จะต้องวัดจากระดับ

ทางสาธารณะนั้น ในกรณีที่มีการถมดินเพื่อปลูกสร้างอาคารให้ถมดินได้ไม่เกินความสูง ๖๐ เซนติเมตร จากระดับทางสาธารณะด้านหน้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็น กรณีพิเศษ ทั้งนี้ผู้ขออนุญาตจะต้องทำการฝังท่อลอดด้านหน้าให้การระบายน้ำเป็นไปได้อย่างสะดวกตลอดจนต้องหาทางป้องกันมิให้เกิดความเดือดร้อนแก่ที่ดินข้างเคียงอีกด้วย

ข้อ ๒๘ ห้ามมิให้มีประตูหน้าต่างหรือช่องลมจากครัวเปิดเข้าสู่ห้องส้วมหรือห้องนอนของอาคารได้โดยตรง

ข้อ ๒๙ เต้าไฟสำหรับโรงงานหรืออาคารพาณิชย์ ต้องมีผนังเต้าก่อกด้วยอิฐดินเผาหรืออิฐทนไฟ กำบังความร้อนมิให้เกิดอันตรายไฟไหม้ส่วนอาคารที่ต่อเนื่องกับเต้า และต้องตั้งอยู่ในอาคารที่ ประกอบด้วยวัตถุทนไฟ ทั้งนี้ เราต้องตั้งห่างจากผนังอาคารหรือสิ่งที่เป็นเชื้อไฟหรือวัสดุที่ไม่ต่ำกว่า ๔ เมตร โครงหลังคาว่าตมุงหลังคาปล่องระบายควันไฟและเพดาน ส่วนประกอบเพดานถ้ามีต้องเป็นวัตถุ ทนไฟ และต้องทำปล่องระบายควันไฟมิให้ฝ้าผนังหรือหลังคาได้รับความร้อนจัดโดยความสูงของปล่องต้อง สูงกว่าหลังคาอาคารข้างเคียง ภายในระยะโดยรอบ ๒๕ เมตร ไม่น้อยกว่า ๑ เมตร และมีความ กว้างของปล่องโดยวัดเส้นผ่าศูนย์กลาง ไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร

ข้อ ๓๐ ประตูสำหรับอาคารสาธารณะโรงงานหรืออาคารพาณิชย์ ถ้ามีกรณีประตูต้องเรียบเสมอกับพื้น

ข้อ ๓๑ บันไดของอาคารอยู่อาศัยถ้าต้องมีอย่างน้อยหนึ่งบันไดที่มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๘๐ เซนติเมตร ช่วงหนึ่งสูงไม่เกิน ๓ เมตร ลูกตั้งสูงไม่เกิน ๒๐ เซนติเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่ ชั้นบันไดเหลื่อมกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า ๒๒ เซนติเมตร และต้องมีพื้นหน้าบันไดมี ความกว้างและยาวไม่น้อยกว่า ความกว้างของบันได

บันไดที่สูงเกิน ๓ เมตร ต้องมีชานพักบันไดทุกช่วง ๓ เมตร หรือน้อยกว่านั้น และชานพัก บันได ต้องมีความกว้างและยาวไม่น้อยกว่าความกว้างของบันได ระยะตั้งจากชั้นบันไดหรือชานพักบันได ถึงส่วนต่ำสุดของอาคารที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

ข้อ ๓๒ บันไดของอาคารอยู่อาศัย รวมหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพักสำนักงานอาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน และอาคารพิเศษ สำหรับที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไป รวมกันไม่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๑.๒๐ เมตร แต่สำหรับบันไดของ อาคารดังกล่าวที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันเกิน ๓๐๐ ตารางเมตร ต้องมีความกว้าง สุทธิไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร ถ้าความกว้างสุทธิของบันได น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร ต้องมีบันไดอย่าง น้อยสองบันไดและแต่ละบันไดต้องมี ความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๑.๒๐ เมตร

บันไดของอาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของคนจำนวนมาก เช่น บันไดห้องประชุมหรือห้องบรรยาย ที่มีพื้นที่รวมกัน ตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดห้องรับประทานอาหารหรือสถานบริการที่มี พื้นที่รวมกัน ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดของแต่ละชั้น ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดของแต่ละชั้นของอาคารนั้นมีพื้นที่รวมกัน ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร ต้องมีบันไดอย่างน้อย สองบันไดถ้ามีบันไดเดียวต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

บันไดที่สูงเกิน ๔ เมตร ต้องมีชานพักบันไดทุกช่วง ๔ เมตร หรือน้อยกว่านั้นและระยะตั้ง จากชั้นบันไดหรือชานพักบันไดถึงส่วนต่ำสุดของอาคารที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องสูงไม่น้อยกว่า ๒.๑๐ เมตร

ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดต้องมีความกว้างและความยาวไม่น้อยกว่าความกว้างสุทธิของบันได เว้นแต่บันไดที่มีความกว้างสุทธิเกิน ๒ เมตร ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดจะมีความยาว ไม่เกิน ๒ เมตร ก็ได้

บันไดตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองต้องมีลูกตั้งสูงไม่เกิน ๑๘ เซนติเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่
ชั้นบันไดเหลื่อมกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า ๒๕ เซนติเมตร และต้องมีราวบันไดกั้นตึก บันไดที่มี
ความกว้างสุทธิ เกิน ๕ เมตร และช่วงบันไดสูงเกิน ๑ เมตร ต้องมีราวบันไดทั้งสองข้าง บริเวณจุกบันไดต้องมี
วัสดุกันลื่น

ข้อ ๓๓ บันไดตามข้อ ๓๒ จะต้องมีระยะห่างไม่เกิน ๔๐ เมตร จากจุดที่ไกลสุดบนพื้นที่ชั้นนั้น

ข้อ ๓๔ บันไดตามข้อ ๓๑ และข้อ ๓๒ ที่เป็นแนวโค้งเกิน ๙๐ องศา จะไม่มีชานพัก บันไดก็ได้
แต่ต้องมีความกว้างเฉลี่ยของลูกนอนไม่น้อยกว่า ๒๒ เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ ๓๑ และไม่น้อยกว่า ๒๕
เซนติเมตร สำหรับบันได ตามข้อ ๓๒

ข้อ ๓๕ บันไดซึ่งมีช่วงระยะสูงกว่าที่กำหนดไว้ให้ทำที่พักมีขนาดกว้างยาวไม่น้อยกว่าส่วนกว้าง
ของบันไดนั้น ถ้าตอนใดต้องทำเหลี่ยมบันไดเวียนส่วนแคบที่สุดของลูกนอนต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร
อาคารที่มีบันไดติดต่อกันตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไป พื้น ประตู หน้าต่าง วงกบของห้องบันได และสิ่งก่อสร้างโดยรอบบันได
ต้องก่อสร้างด้วยวัสดุทนไฟหน้าต่างหรือช่องระบายอากาศ หรือช่องแสง สว่างซึ่งทำติดต่อกัน สูงเกิน ๑๐ เมตร
ต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ

ข้อ ๓๖ ลิฟต์สำหรับบุคคลใช้สอยให้ทำได้แต่ในอาคารที่ซึ่งประกอบด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่
และโดยเฉพาะส่วนต่อเนื่องกับลิฟต์นั้นต้องเป็นวัสดุทนไฟทั้งสิ้น ส่วนปลอดภัยของลิฟต์ต้องมีอยู่ไม่น้อยกว่าสี่เท่า
ของน้ำหนักที่กำหนดให้

ข้อ ๓๗ วัสดุผนังหลังคาให้ทำด้วยวัสดุทนไฟ เว้นแต่อาคารซึ่งตั้งอยู่ห่างอาคารอื่น ซึ่งมุงด้วย วัสดุ
ทนไฟ หรือห่างเขตที่ดินหรือทางสาธารณะเกิน ๔๐ เมตร จะใช้วัสดุอื่นก็ได้

ข้อ ๓๘ ส่วนฐานรากของอาคารซึ่งอยู่ใต้ดินต่อเนื่องกับทางสาธารณะจะล้ำทางสาธารณะเข้าไป
ไม่ได้ ฐานรากของอาคารต้องทำเป็นลักษณะถาวรมั่นคง พอที่จะรับน้ำหนักของอาคารและน้ำหนักที่ จะใช้บรรทุก
ได้โดยปลอดภัย ในกรณี que เห็นว่าการกำหนดฐานรากยังไม่มั่นคงเพียงพอให้เรียกรายการ คำนวณจากเจ้าของอาคาร
เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๓๙ อาคารที่ปลูกสร้างสูงเกินเจ็ดชั้น ให้มีพื้นที่ลาดฟ้าเพื่อใช้เป็นทางหนีไฟทางอากาศ
ตามสภาพที่เหมาะสม

หมวด ๔

แนวอาคารและระยะต่าง ๆ

ข้อ ๔๐ ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคารหรือส่วนของอาคารยื่นออกมาในหรือเหนือทางหรือ
ที่ดินสาธารณะ

ข้อ ๔๑ ดึกแถว ห้องแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน และอาคารสาธารณะที่ได้รับแนวห่างจากเขต
ทางสาธารณะ ไม่เกิน ๒ เมตร ท้องกันสาดของพื้นที่ชั้นแรกต้องสูงจากระดับทางเท้าที่กำหนด ๓.๒๔ เมตร ระยะ
ด้านหน้าอาคารยื่นได้ไม่เกินส่วนยื่นสถาปัตยกรรม ห้ามระบายน้ำจากกันสาดด้านหน้าอาคารและจากหลังคาลงในที่
สาธารณะหรือในที่ดินที่ได้รับแนวอาคารจากเขตทางสาธารณะโดยตรง แต่ให้มีรางระบายหรือท่อระบายน้ำจากกัน
สาดหรือหลังคาให้เพียงพอลงไปถึงพื้นดินแล้วระบายลงสู่ท่อสาธารณะหรือบ่อพักอาคาร ตามวรรคหนึ่งที่ได้รับแนว
ห่างจากเขตทางสาธารณะเกิน ๒ เมตร หากมีกันสาดระเบียงหรือส่วนยื่น สถาปัตยกรรมใดยื่นออกมาในระยะ
๒ เมตร จากเขตทางสาธารณะต้องปฏิบัติตามสองวรรคแรกด้วย

ข้อ ๔๒ ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารสูงกว่าระดับพื้นดินเกินสองเท่าของระยะจากผนังด้านหน้าของอาคารถึงแนวถนนพาดตรงข้าม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๔๓ อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า ๕ เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย ๓ เมตร อาคารที่สูงเกินสองชั้นหรือเกิน ๔ เมตร ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ บ้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายหรือคลังสินค้าที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะ

(๑) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า ๑๐ เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะ อย่างน้อย ๕ เมตร

(๒) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๒๐ เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย ๑ ใน ๑๐ ของความกว้างของถนนสาธารณะ

(๓) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างเกิน ๒๐ เมตรขึ้นไป ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย ๒ เมตร

ข้อ ๔๔ อาคารหลังเดี่ยวซึ่งมีถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากัน หนาอยู่เมื่อระยะ ระหว่างถนนสาธารณะสองสายนั้นไม่เกิน ๕๐ เมตร และส่วนกว้างของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่ กว้างกว่าไม่เกิน ๖๐ เมตร ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุด จากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า

ข้อ ๔๕ อาคารหลังเดี่ยวซึ่งอยู่ที่มุมถนนสายสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากัน ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุด จากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตถนนสาธารณะ ด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า และความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน ๕๐ เมตร สำหรับอาคารซึ่งเป็นห้องแถวหรือตึกแถว ความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่า ต้องไม่เกิน ๑๔ เมตร

ข้อ ๔๖ ระยะห่างของอาคารกับเขตที่ดิน กรณีผนังอาคารมีประตูหน้าต่าง ช่องระบายอากาศ ช่องแสง หรือระเบียงอาคารต้องมีระยะห่างจากเขตที่ดิน ดังนี้

(๑) ผนังอาคาร ส่วนที่สูงไม่เกิน ๙ เมตร ต้องอยู่ห่างเขตที่ดินที่ไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๒) ผนังอาคารส่วนที่สูงเกิน ๙ เมตร แต่ไม่เกิน ๒๓ เมตร ต้องอยู่ห่างเขตที่ดินที่ไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

ข้อ ๔๗ ผนังอาคารที่อยู่ห่างเขตที่ดินน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๖ (๑) และ (๒) ต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า ๔๐ เซนติเมตร และต้องก่อสร้างเป็นผนังทึบและลาดฟ้าของอาคารด้านนั้นให้ ทำผนังทึบสูงจากลาดฟ้าไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร ในกรณีก่อสร้างชิดเขตที่ดินต้องได้รับความยินยอม เป็นหนังสือจากเจ้าของที่ดินข้างเคียงด้านนั้นด้วย

ข้อ ๔๘ อาคารแต่ละหลังหรือหน่วยต้องมีที่ว่างตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารอยู่อาศัย อาคารอยู่อาศัยรวมต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า พื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่สูงที่สุดของอาคาร

(๒) ห้องแถว ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ และอาคารอื่นซึ่งไม่ได้ใช้ เป็นที่อยู่อาศัยต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า ๑๐ ใน ๑๐๐ ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่สูงที่สุดของอาคาร แต่ถ้าอาคารดังกล่าวใช้เป็นที่อยู่อาศัยด้วยต้องมีที่ว่างตาม (๑)

(๓) ห้องแถวหรือตึกแถวซึ่งด้านหน้าไม่ติดริมถนนสาธารณะ ต้องมีที่ว่างด้านหน้าอาคารกว้างไม่น้อยกว่า ๕ เมตร โดยไม่ให้มีส่วนใดของอาคารยื่นล้ำเข้าไปในพื้นที่ดังกล่าว

ห้องแถวหรือตึกแถว ต้องมีที่ว่างด้านหลังอาคารกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร เพื่อใช้ติดต่อกัน โดยไม่ให้มีส่วนใดของอาคารยื่นล้ำเข้าไปในพื้นที่ดังกล่าว เว้นแต่การสร้างบันไดหนีไฟภายนอกอาคารที่ยื่นล้ำไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร

ระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวที่สร้างถึงสิบลูกหา หรือมีความยาวรวมกันถึง ๔๐ เมตร ต้องมีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถว นั้น กว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร เป็นช่องตลอดความลึกของห้องแถว หรือตึกแถวเพื่อเชื่อมกับที่ว่างหลังอาคาร

ห้องแถวหรือตึกแถวที่สร้างติดต่อกันไม่ถึงสิบลูกหา หรือมีความยาวรวมกันไม่ถึง ๔๐ เมตร แต่มีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถว นั้น กว้างน้อยกว่า ๔ เมตร ไม่ให้ถือว่าเป็นที่ว่าง ระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถว หรือตึกแถว แต่ให้ถือว่าห้องแถวหรือตึกแถว นั้นสร้างต่อเนื่องเป็นแถว เดียวกันที่ว่างตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และ วรรคสาม จะก่อสร้างอาคาร รั้ว กำแพง หรือสิ่งก่อสร้าง อื่นใด หรือจัดให้เป็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ ที่พักผ่อนหย่อน หรือ ที่พักรวมมูลฝอยไม่ได้

ห้องแถวหรือตึกแถวที่มีด้านข้างใกล้เขตที่ดินของผู้อื่น ต้องมีที่ว่างระหว่างด้านข้างของห้องแถว หรือตึกแถว กับเขตที่ดินของผู้อื่นนั้น กว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร เว้นแต่ห้องแถวหรือตึกแถวที่ก่อสร้างขึ้น ทดแทนอาคารเดิม โดยมีพื้นที่ ไม่มากกว่าพื้นที่ของอาคารเดิม และมีความสูงไม่เกิน ๑๕ เมตร

ข้อ ๔๙ ห้องแถว ตึกแถว และอาคารพาณิชย์ ต้องมีช่องหน้าต่างหรือประตูเปิดสู่ภายนอกได้ ไม่น้อยกว่า ๒๐ ใน ๑๐๐ ส่วนของพื้นที่อาคารทุกชั้น ช่องหน้าต่างหรือประตูเปิดสู่ภายนอก หมายถึง ช่องเปิดของผนังด้านทางสาธารณะหรือด้านที่ห่างที่ดินเอกชนสำหรับอาคารชั้นสองลงมาไม่ น้อยกว่า ๒ เมตร สำหรับชั้นสามขึ้นไป ไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

ข้อ ๕๐ อาคารที่ก่อสร้างมาก่อนข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ มีแนวอาคารและระยะเขตต่อ ข้อบัญญัตินี้ ห้ามต่อเติมหรือขยาย เว้นแต่ซ่อมแซมเพื่อความมั่นคง แข็งแรง และเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้มีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๒ การขออนุญาตปลูกสร้างอาคารที่ได้ยื่นคำขอไว้ก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติ
ตามข้อบัญญัติและกฎกระทรวงที่ใช้อยู่เดิม

ข้อ ๕๓ ในกรณีที่รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดภายหลังข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ข้อบัญญัตินี้
ส่วนที่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงให้เป็นอันยกเลิก และให้ข้อบัญญัตินี้ในส่วนที่ไม่ขัดหรือ
แย้งกับกฎกระทรวง
ยังมีผลใช้บังคับต่อไป ข้อบัญญัตินี้ส่วนที่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ให้บังคับตามกฎหมายว่าด้วย
การผังเมืองนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายไมตรี แก้วมงคล)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกทา

เห็นชอบ

(นายนิกร ทองจิตร)

นายอำเภอเมืองอำนาจเจริญ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมทำข้อมัญญัตติองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนงทา
เรื่อง การควบคุมอาคาร
พ.ศ. ๒๕๖๘

๑. ให้กำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑.) อาคารที่ใช้เพื่อการอยู่อาศัยไม่เกินสองชั้นและมีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันรวมกันไม่เกิน ๑๕๐ ตารางเมตร หรืออาคารที่ใช้เพื่อเก็บผลิตผลทางการเกษตรที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังคาเดียวกันรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร หรืออาคารเพื่อการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังคาเดียวกันรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร หรือรั้ว กำแพง หรือประตูที่เป็นอาคาร

ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ให้เรียกเก็บในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตก่อสร้าง	ฉบับละ	๒๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตตัดแปลง	ฉบับละ	๑๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตรื้อถอน	ฉบับละ	๑๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย	ฉบับละ	๑๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้	ฉบับละ	๒๐ บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕ บาท

(๒.) อาคารอื่นนอกจากอาคารตาม (๑) ให้เรียกเก็บในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตก่อสร้าง	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตตัดแปลง	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตรื้อถอน	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๖) ใบรับรอง	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๗) ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง	ฉบับละ	๑๐ บาท

๒ ให้กำหนดค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑.) อาคารที่ใช้เพื่อการอยู่อาศัยไม่เกินสองชั้นและมีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันรวมกันไม่เกิน ๑๕๐ ตารางเมตร หรืออาคารที่ใช้เพื่อเก็บผลิตผลทางการเกษตรที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังคาเดียวกันรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร หรืออาคารเพื่อการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังคาเดียวกันรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร หรือรั้ว กำแพง หรือประตูที่เป็นอาคาร

ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ให้เรียกเก็บในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตก่อสร้าง	ฉบับละ	๒๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตตัดแปลง	ฉบับละ	๑๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตรื้อถอน	ฉบับละ	๑๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย	ฉบับละ	๑๐ บาท

(๒.) อาคารอื่นนอกจากอาคารตาม (๑) ให้เรียกเก็บในอัตรา ดังต่อไปนี้	
(๑) ใบอนุญาตก่อสร้าง	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตดัดแปลง	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตรื้อถอน	ฉบับละ ๕๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย	ฉบับละ ๕๐ บาท

๓. ค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนก่อสร้าง หรือดัดแปลงอาคารสำหรับการก่อสร้างหรือสำหรับ ส่วนที่มีการดัดแปลง ดังนี้

(๑) อาคารซึ่งสูงไม่เกินสองชั้น หรือสูงไม่เกินสิบสองเมตร ให้คิดตามพื้นที่ของพื้นอาคารแต่ละชั้น รวมกัน ตารางเมตรละ ๐.๕๐ บาท

(๒) อาคารซึ่งสูงเกินสองชั้นแต่ไม่เกินสามชั้น หรือสูงเกินสิบสองเมตร แต่ไม่เกินสิบห้าเมตร ให้คิดตามพื้นที่ของพื้นอาคารแต่ละชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ ๒ บาท

(๓) อาคารซึ่งสูงเกินสามชั้นหรือเกินสิบห้าเมตร คิดตามพื้นที่ของอาคารแต่ละชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ ๔ บาท

(๔) อาคารประเภทซึ่งจะต้องมีพื้นรับน้ำหนักบรรทุกทุกชั้นใดชั้นหนึ่งเกินห้าร้อยกิโลกรัม ต่อ หนึ่ง ตารางเมตร คิดตามพื้นที่ของพื้นอาคารแต่ละชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ ๔ บาท

(๕) พื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กัลบริดและทางเข้าออกของรถสำหรับอาคารที่กำหนดตามมาตรา ๘ (๙) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้คิดตามพื้นที่ของที่จอดรถ ที่กัลบริด และทางเข้าออกของรถรวมกัน ตารางเมตรละ ๐.๕๐ บาท

ในกรณีที่พื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กัลบริด และทางเข้าออกของรถสำหรับอาคารที่กำหนดตาม มาตรา ๘ (๙) อยู่ในอาคารหรือชั้นหนึ่งชั้นใดของอาคาร ไม่ต้องคิดค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนตามวรรคหนึ่งอีก

(๖) ป้าย คิดตามพื้นที่ของป้ายโดยเอาส่วนกว้างที่สุด คูณด้วยส่วนยาวที่สุด ตารางเมตรละ ๔ บาท

(๗) อาคารประเภทซึ่งต้องวัดความยาว เช่น เชื้อน ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้ว หรือกำแพง รวมทั้ง ประตูรั้วหรือกำแพง คิดตามความยาว เมตรละ ๑ บาท

ในการคิดค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลน เศษของตารางเมตรหรือเมตร ตั้งแต่กึ่งหนึ่งขึ้นไป ให้ถือเป็นหน่วยเต็ม ถ้าต่ำกว่ากึ่งหนึ่งให้ปัดทิ้ง

ในการคิดความสูงของอาคารเป็นชั้น ให้นับจำนวนชั้นของพื้นอาคารที่บุคคลเข้าใช้สอยได้ ยกเว้น พื้นชั้นลอย

ในการคิดความสูงของอาคารเป็นเมตร ให้วัดจากระดับพื้นดินถึงหลังคา หรือส่วนของอาคารที่สูงที่สุด

ในกรณีที่อาคารมีพื้นชั้นลอย ให้คิดพื้นชั้นลอยเป็นพื้นที่ของพื้นอาคารในการคิดค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลน ด้วย

๔. ให้อาคารดังต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามข้อ ๑ การต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๒ และการตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารตามข้อ ๓

- (๑) อาคารของกระทรวง ทบวง กรม ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์
- (๒) อาคารของราชการส่วนท้องถิ่น ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์
- (๓) อาคารขององค์การของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่ใช้ในกิจการขององค์การหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์
- (๔) โบราณสถาน วัดวาอาราม หรืออาคารต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อการศาสนา ซึ่งมีกฎหมายควบคุมการก่อสร้างไว้แล้วโดยเฉพาะ
- (๕) อาคารชั่วคราวเพื่อใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างอาคารถาวร ซึ่งสูงไม่เกินสองชั้นหรือสูงไม่เกินเก้าเมตร และมีกำหนดเวลารื้อถอน
- (๖) อาคารเพื่อใช้ประโยชน์เป็นการชั่วคราวซึ่งสูงไม่เกินสองชั้นหรือสูงไม่เกินเก้าเมตร และไม่ใช่อาคารสาธารณะ อาคารพิเศษ หรืออาคารประเภทควบคุมการใช้ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และมีกำหนดเวลารื้อถอน

